

PHÂN TÍCH NHÂN VẬT PHƯƠNG ĐỊNH TRONG TRUYỆN NGẮN NHỮNG NGÔI SAO XA XÔI

1. Dàn ý phân tích nhân vật Phương Định

a. Mở bài:

- Giới thiệu về nhân vật Phương Định.

b. Thân bài:

- Giới thiệu tác phẩm Những ngôi sao xa xôi:

+ Tác phẩm nói về 3 cô thanh niên xung phong.

+ Nhiệm vụ của các cô là phá bom trong thời kỳ chống Mỹ.

+ Dù công việc của họ rất khó khăn nguy hiểm nhưng họ vẫn lạc quan và yêu đời.

+ Nêu cao tinh thần đồng đội và yêu nước.

- Nhân vật Phương Định trong truyện:

+ Cô là một cô gái thành phố nhưng mong muốn mặc quân phục vì cho đó là bộ đồ đẹp nhất.

+ Cô thuộc rất nhiều bài hát và hay hát.

+ Cô rất hay mơ mộng và nghĩ vẩn vơ.

+ Cô làm quen với quân ngũ và sự căng thẳng hằng ngày.

+ Cô cho rằng mỗi ngày là một thử thách.

+ Cô làm công việc của mình một cách thuần thục và nhanh chóng, nhanh gọn.

+ Cô không quan tâm đến tính mạng của mình, chỉ nghĩ đến có gỡ được bom không.

+ Tình cảm của cô đối với đồng đội:

- Cô yêu thương Nho.
- Dành tình cảm quý mến và tôn trọng chị Thao.
- Còn chăm sóc đồng đội rất nhiệt tình và chu đáo.
- Cô thích mưa và trở nên trẻ con khi gặp mưa.
- Một người sống tình cảm.

c. Kết bài:

- Nêu cảm nghĩ của em về nhân vật Phương Định

2. Bình giảng về hình tượng nhân vật Phương Định

Thế hệ trẻ Việt Nam trong cuộc kháng chiến chống Mỹ cứu nước bước vào thơ ca đã có nhiều chân dung quen thuộc và đáng yêu, đáng cảm phục: những chiến sĩ lái xe trong “Bài thơ về tiểu đội xe không kính” của Phạm Tiến Duật, những cô gái mở đường trong “Khoảng trời hố bom” của Lâm Thị Mĩ Dạ,... Và Lê Minh Khuê - một nhà văn thuộc thế hệ những tác giả bắt đầu sáng tác trong thời kì kháng chiến chống Mỹ - cũng đóng góp một chân dung như thế cho văn học nước nhà: cô gái Phương Định trong truyện ngắn “Những ngôi sao xa xôi”. Đó là một nữ chiến sĩ thanh niên xung phong xinh đẹp, trong sáng, giàu tình cảm và dũng cảm, ngoan cường.

Là một cô gái thanh niên xung phong có nhiệm vụ cùng đồng đội san lấp những hố bom trên tuyến đường Trường Sơn lửa đạn, ngày đêm đối mặt với đất bụi, khói bom nhưng Phương

Định không hề mất đi vẻ trẻ trung, xinh đẹp của một cô gái mới lớn. Chị là người nhạy cảm và luôn quan tâm đến hình thức của mình. Chị tự đánh giá: "Tôi là con gái Hà Nội. Nói một cách khiêm tốn, tôi là một cô gái khá. Hai bím tóc dày, tương đối mềm, một cái cổ cao, kiêu hãnh như đài hoa loa kèn. Còn mắt tôi thì các lái xe bảo: Cô có cái nhìn sao mà xa xăm", vẻ đẹp ấy của chị đã hấp dẫn bao chàng trai "các anh pháo thủ và lái xe hay hỏi thăm tôi".

Cảm nhận đầu tiên về nhân vật Phương Định là vẻ đẹp của tinh thần dũng cảm, thái độ bình tĩnh vượt lên mọi hiểm nguy. Hằng ngày, chị thường xuyên phải chạy trên cao điểm bị bom đạn cày nát mà còn ẩn dấu những quả bom chưa nổ. Điều đó cũng có nghĩa chị luôn phải đối mặt với thân chết. Mỗi ngày, chị phải phá từ 3-5 lần bom, nguy hiểm là vậy nhưng chị vẫn bình thản thậm chí còn thấy thú vị dù trên mình còn có vết thương chưa lành miệng. Cứ mỗi lần phá bom, đất rần, tiếng xéng va chạm vào vỏ quả bom nghe sắc lạnh đến ghê người. Ngay cả lúc ấy, chị vừa trách vừa nhắc nhở mình "phải nhanh hơn chút nữa", nếu không vỏ quả bom nóng lên hoặc nóng từ bên trong quả bom hay nóng do mặt trời khi đó sẽ rất nguy hiểm". Xác định được tính chất nguy hiểm, song với tinh thần dũng cảm cùng tình yêu Tổ quốc, chị đã vượt qua tất cả. Thao tác, tư thế, thái độ bình tĩnh khi phá bom là vẻ đẹp đáng quý ở Phương Định nói riêng và những cô gái trẻ nói chung. Có những lúc, chị cũng nghĩ đến cái chết nhưng cái chết này mờ nhạt. Còn ý nghĩa cháy bỏng là "Liệu mình có nổ, bom có nổ không? Làm thế nào để châm mìn lần thứ hai?" Mục đích hoàn thành nhiệm vụ luôn được chị đặt lên trên hết.

Phương Định là một cô gái Hà Nội vào chiến trường. Ấn tượng đầu tiên về cô là vẻ bề ngoài đáng yêu, trẻ trung, xinh xắn và đầy sức sống. Cô có "hai bím tóc dày, tương đối mềm, một cái cổ cao, kiêu hãnh như đài hoa loa kèn". Đặc biệt, cô có đôi mắt với ánh cái nhìn sao mà xa xăm. Chẳng phải ngẫu nhiên mà các anh pháo thủ và lái xe lại hay hỏi thăm cô, hay "viết những thư dài gửi đường dây", "mặc dù có thể chào nhau hằng ngày". Phương Định cảm nhận được điều đó, cô cảm thấy vui và tự hào nhưng chưa dành tình cảm cho một ai. Cô chỉ thích ngắm mình trong gương và làm điệu hoặc có vẻ kiêu kì một cách đáng yêu khi thấy các đồng đội của mình tiếp xúc với một anh bộ đội nói giỏi nào đó.

Phương Định vừa bước qua tuổi học trò hồn nhiên, vô tư lự. Cô mang theo vào chiến trường Trường Sơn đầy ác liệt cả những nét đáng yêu của một cô gái tuổi mới lớn, mang theo cả một tâm hồn mơ mộng, rất hồn nhiên, yêu đời. Cô mê hát. Sống trong hoàn cảnh ác liệt của bom đạn trên chiến trường Trường Sơn, lúc nào cũng cận kề với cái chết, cô vẫn không bỏ đi sở thích của mình. "Thường cứ thuộc một điệu nhạc nào đó rồi bịa ra lời mà hát. Lời tôi bịa lộn xộn mà ngớ ngẩn đến tôi cũng phải ngạc nhiên, đôi khi bỏ ra mà cười một mình". Tuy vậy, chị Thao vẫn say mê chép những lời bài hát mà Định bịa ra. Cô thích rất nhiều bài, thích Ca-chiu-sa của Hồng quân Liên Xô, thích ngồi bó gối mơ màng: "Về đây khi mái tóc còn xanh xanh...". Đó là dân ca Ý trữ tình giàu có. Cô hát trong những khoảnh khắc "im lặng" khi máy bay trinh sát rè rè trên đầu, khi cơn bão lửa sắp chụp xuống cao điểm. Cô hát để động viên đồng đội và cũng là để động viên chính bản thân mình, để gửi vào trong tiếng hát nỗi khát khao của tuổi trẻ, của người chiến sĩ, mong được trở về quê hương yêu dấu, được gặp lại người yêu sau bao nhiêu nhớ nhung, chờ đợi.

Giống như hai người đồng đội trong tổ trinh sát, Phương Định yêu mến những người đồng đội trong tổ và cả đơn vị của mình. Đặc biệt, cô yêu mến và cảm phục tất cả những người chiến sĩ mà hằng đêm cô gặp trên trọng điểm của những con đường vào mặt trận. Phương Định đã lo lắng, sốt ruột khi đồng đội lên cao điểm chưa về. Chị yêu thương và gắn bó với bạn bè nên có những nhận xét tốt đẹp đầy thiện cảm về Nho, phát hiện ra vẻ đẹp dễ thương "nhẹ, mát như một que kem trắng" của bạn. Chị còn hiểu và đồng cảm sâu sắc với những sở thích và tâm trạng của chị Thao.

Tâm lí nhân vật Phương Định trong một lần phá bom được miêu tả rất cụ thể, tinh tế đến từng cảm giác, ý nghĩ, dù chỉ thoáng qua trong giây lát. Mặc dù rất quen công việc nguy hiểm này, nhưng mỗi lần vẫn là một thử thách đối với thần kinh. Ở bên quả bom, kề sát với cái chết im lìm và bất ngờ, từng cảm giác của con người như cũng trở nên sắc nhọn hơn. Thỉnh thoảng lưỡi xẻng chạm vào quả bom. Một tiếng động sắc đến gai người, cứa vào da thịt tôi. Tôi rùng mình và bỗng thấy tại sao mình làm quá chậm. Nhanh lên một tí vỏ quả bom nóng. Một dấu hiệu chẳng lành. Tiếp đó là cảm giác căng thẳng chờ đợi tiếng nổ của quả bom.

Thành công nhất trong truyện là nghệ thuật miêu tả tâm lí nhân vật. Truyện được miêu tả theo ngôi thứ nhất, cũng là nhân vật chính, tạo điều kiện để tác giả tập trung miêu tả thế giới nội tâm của nhân vật chính, làm cho câu chuyện diễn tả một cách chân thật, tự nhiên cảm xúc, tâm trạng của những người chiến sĩ. Nhan đề truyện xuất phát từ ánh nhìn của Phương Định, những ngôi sao xa xăm trên bầu trời gợi nhiều cảm xúc. Bên cạnh đó, vẻ đẹp tâm hồn của ba cô gái thật lấp lánh, lãng mạn giữa hiện thực khắc nghiệt như những ngôi sao xa xôi, lấp lánh trên bầu trời cao rộng.

3. Phân tích nữ thanh niên xung phong Phương Định

Những ngôi sao xa xôi viết về những thanh niên xung phong trên tuyến đường Trường Sơn trong những năm tháng kháng chiến chống Mỹ ác liệt. Tác phẩm xây dựng thành công ba nhân vật Nho, Thao, Phương Định, mỗi người có những nét tính cách riêng nhưng ở họ đều tụ chung vẻ đẹp của tinh thần anh dũng, quả cảm, tinh thần trách nhiệm cao trong công việc. Nổi bật nhất chính là Phương Định, cô gái đại diện cho vẻ đẹp của thời đại lúc bấy giờ.

Phương Định là con gái Hà Nội xung phong vào chiến trường khói bom lửa đạn dù tuổi đời còn trẻ. Cô bỏ lại Hà Nội thân thương có cha mẹ, có bạn bè để thực hiện nhiệm vụ lớn hơn, đó là nhiệm vụ cứu nước. Cô có tuổi thơ êm đềm, hồn nhiên bên gia đình trước khi chiến tranh xảy ra. Những kỉ niệm ngọt ngào, sâu lắng ấy chính là liều thuốc tinh thần đặc lực làm dịu mát, động viên tâm hồn cô sau những giờ phút khốc liệt ở chiến trường.

Về ngoại hình, cô tự nhận xét mình “là một cô gái khá. Hai bím tóc dày, tương đối mềm và một cái cổ cao, kiêu hãnh như đài hoa loa kèn. Còn mắt tôi thì các anh lái xe bảo: “cô có cái nhìn sao mà xa xăm”, chính vì đôi mắt ấy nên Phương Định thích ngắm mình trong gương để chiêm ngưỡng đôi mắt dài dài, màu nâu và rất hay nheo lại như đang chói nắng. Trong tác phẩm chỉ duy nhất Phương Định được miêu tả về đôi mắt, bởi đôi mắt là cửa sổ tâm hồn, thể hiện con người tính cách của mỗi cá nhân. Miêu tả đôi mắt Phương Định tác giả cho thấy đó là một tâm hồn đầy tinh tế, nhạy cảm, nữ tính mà cũng hết sức kiên cường.

Cô gái ấy khi vào chiến trường Trường Sơn khói bom lửa đạn không còn thấy cái mềm yếu của vẻ bề ngoài mà thay vào đó là một người con gái với những phẩm chất của một người anh hùng. Phương Định có tinh thần trách nhiệm cao với công việc. Công việc của cô đặc biệt nguy hiểm, thường xuyên phải đối mặt với cái chết: Một ngày phải phá bom 5,7 lần, ngày nào ít 3 lần. Nhưng khi có lệnh là cô lên đường, quyết tâm hoàn thành nhiệm vụ phá bom, mở đường cho những đoàn xe về đích an toàn.

Không chỉ vậy, cô còn hết sức gan dạ, dũng cảm, nó được thể hiện rõ nhất trong một lần Phương Định phá bom. Mặc dù đã quen thuộc với công việc này, nhưng lần nào tới gần quả bom cô cũng thấy hồi hộp, căng thẳng “thần kinh căng như chấu”. Bởi khung cảnh ẩn chứa sự nguy hiểm “im lặng đến phát sợ”, cây xơ xác, đất nóng, khói đen vật vờ, không khí ngột ngạt báo hiệu điềm chẳng lành, sự sống trở nên mong manh. Ở bên cạnh quả bom, kề sát với cái chết im lìm, bất ngờ cảm giác của cô trở nên sắc nhọn để bình tĩnh, quyết đoán thực hiện các thao tác phá bom một cách nhanh chóng. Nhưng ngay sau đó cô đã nhận định “Vỏ quả bom nóng. Một dấu hiệu chẳng lành”. Suy nghĩ ấy đã cho ta thấy sự can đảm, bản lĩnh, dũng cảm của Phương Định khi đối mặt với cái chết. Để sau đó cô chạy đua với thời gian

thực hiện chính xác từng thao tác phá bom. Lúc này Phương Định nghĩ về cái chết nhưng nó chỉ là một khái niệm mờ nhạt. Bởi trong tâm trí cô chỉ băn khoăn một câu hỏi duy nhất: “Liệu bom có nổ không? Nếu không thì làm thế nào để châm lần thứ hai. Rõ ràng với những suy nghĩ ấy, hình ảnh Phương Định hiện lên không chỉ là một người dũng cảm, gan dạ mà còn là một người có tinh thần trách nhiệm cao.

Hồn nhiên trong cuộc sống đời thường, dũng cảm trong công việc, còn với đồng đội, Định hết mực quan tâm và thân thiết, coi họ là những người thân trong một gia đình. Chị Thao, em Nho luôn được Định cảm nhận tinh tế bằng những cách nhìn đầy trân trọng và rất đổi tự hào. Nho như một que kem nồm nà, chị Thao thì rất chu đáo, chị thích thêu thùa và ưa may vá, thích chép lời bài hát vào cuốn sổ nhỏ, Định quan tâm đến Nho khi em bị thương, Thao cũng rất ân cần và tỉ mỉ, lo lắng cho Nho. Nho là cô gái dịu dàng nhưng cũng đầy gai góc trong công việc. Chị Thao cũng đầy khát khao của tuổi trẻ nhưng ít mơ mộng và là cô gái từng trải so với Nho và Định. Ở họ là tình đồng đội gắn kết, tình chị em bình dị và thương yêu, là tình đồng chí son sắt cùng mục đích, lí tưởng. Cô yêu tất cả những người đồng nghiệp của mình, đặc biệt là những người chiến sĩ mang quân phục, với Định, những người đẹp nhất, thông minh và can đảm nhất là những người đội ngôi sao trên mũ.

Công việc đầy nguy hiểm trên chiến trường ác liệt, nơi mà sự sống và cái chết là ranh giới mong manh. Những cô gái thanh niên xung phong như Phương Định hiện lên rất đổi lạ thường. Đó là vẻ đẹp tâm hồn của những cô gái dành thanh xuân, tuổi trẻ của mình để cống hiến cho Tổ quốc. Giữa thiên nhiên núi rừng và cả khoảng cách xa xôi, chắc hẳn ở những cô gái như Định sẽ không nguôi nỗi nhớ nhà. Và những lúc như thế, Định lại nghĩ về gia đình, nghĩ về Hà Nội thân yêu với những con đường nhựa lấp lánh ánh đèn, quảng trường lung linh ánh điện, vườn hoa trong công viên, hay tiếng rao đêm thân thuộc của những người bán hàng rong,... tất cả dường như rất đổi thân thương trong tâm hồn Phương Định.

Tác phẩm được trần thuật ở ngôi thứ nhất, người kể là Phương Định, việc lựa chọn ngôi kể phù hợp đã tạo nên thành công của tác phẩm. Ngôi kể thứ nhất tạo điều kiện để tác giả biểu hiện thế giới nội tâm và những suy nghĩ, cảm xúc của nhân vật, cũng như khắc họa được sự hồn nhiên, lạc quan giàu tình cảm của cô trong hoàn cảnh chiến tranh ác liệt. Từ đó làm hiện lên vẻ đẹp tâm hồn của những con người trong chiến tranh. Tạo điểm nhìn thích hợp để miêu tả sinh động và rõ nét hiện thực của cuộc chiến đấu. Không những vậy nó còn tạo ra độ tin cậy lớn cho người đọc về tính chân thực của câu chuyện vì người kể cũng là người tham gia, chứng kiến câu chuyện. Lời kể với nhịp điệu linh hoạt, khi dùng câu văn ngắn, nhịp nhanh phù hợp với không khí căng thẳng, khẩn trương ở chiến trường, lúc lại chậm rãi khi nhớ những kỉ niệm thời niên thiếu, vô tư.

Tóm lại, qua hình tượng nhân vật Phương Định, người đọc thấy được những nét đẹp dễ, duyên dáng, đáng yêu của Phương Định trong câu chuyện. Đồng thời ta cũng thấy được những nét đẹp chung về tâm hồn và phẩm chất anh hùng của thế hệ trẻ Việt Nam trong thời kì kháng chiến chống Mĩ cứu nước.

4. Cảm nhận nhân vật Phương Định của Lê Minh Khuê

“Những ngôi sao xa xôi” – một câu chuyện cảm động thời chiến. Lê Minh Khuê đã tài tình khắc họa những bức chân dung các cô thanh niên xung phong xinh đẹp, gan dạ và nhiệt huyết. Câu chuyện của họ là minh chứng cho một thời kì máu lửa của lịch sử vàng son nước nhà. Nổi bật trong truyện là hình ảnh Phương Định, cô gái người Hà Nội trẻ tuổi, gan dạ.

Truyện mở ra với khung cảnh và công việc phá bom của Phương Định ở một cao điểm trên đường mòn Trường Sơn đã được nhà văn tái hiện một cách chân thực và sinh động qua đoạn trích trên. Nhân vật Phương Định trong đoạn trích đã để lại ấn tượng sâu đậm trong

lòng người đọc bởi lòng quả cảm, không sợ hi sinh mất mát, một lòng một dạ vì tổ quốc quyết tử.

Phượng Định là nhân vật chính trong truyện, giữ nhiệm vụ trong tổ trình sát mặt đường. Cô cùng Thao, Nho, trên cao điểm, giữa một vùng trọng điểm ở tuyến đường Trường Sơn. Công việc của họ tuy vất vả và nguy hiểm nhưng các cô vẫn có những giây phút hồn nhiên, thơ mộng của tuổi trẻ. Hoàn cảnh sống và công việc khó khăn, gian khổ nhưng Phượng Định không ngại cái khó đấy, tâm hồn cô vẫn thơ mộng với tinh thần cứng rắn, gan thép.

Là một cô gái chân yếu tay mềm nhưng lòng dũng cảm của Phượng Định vô cùng sắt đá. Tuy phải sống và chiến đấu trong hoàn cảnh thiếu thốn, khó khăn mọi bề nhưng cô không hề nản chí. Nơi ở là chân núi cao điểm, nơi địch thả bom dữ dội nhưng cô và đồng đội không hề run sợ, trốn chạy. Ngược lại còn phải chạy trên cao điểm lúc ban ngày, bom có thể cướp đi sinh mạng bất cứ lúc nào. Tổ đội của cô vẫn luôn hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ dù đó là công việc nguy hiểm, bom vừa rơi là phải ra đo hố, bom chưa nổ lại phải phá bom. Cô thực hiện nhiệm vụ một cách chuẩn xác, thuần thục, không hề chùn bước trước khó khăn, nguy hiểm.

Sự khốc liệt của chiến tranh là vậy nhưng vẫn không mấy may ảnh hưởng tới tinh thần lạc quan, yêu đời và tâm hồn trong sáng, nhạy cảm của Phượng Định. Công việc thường trực cận kề cái chết nhưng cách cô nói lại nhẹ tựa lông hồng, sống giữa bom đạn nhưng cô lại dùng tiếng hát để giữ vững tinh thần, động viên đồng đội cùng chính mình. Sống và chiến đấu quên mình nhưng khi rảnh rỗi cô lại nhớ về quê hương và gia đình nơi có những kỉ niệm tuổi thơ, thời học sinh hồn nhiên đầy mơ mộng. Phượng Định trong cuộc sống cùng đồng đội luôn có tình cảm nồng hậu, quan tâm và chăm sóc cho đồng đội một cách tận tình, chu đáo, quan sát và thấu hiểu từng người. Quả thực tác giả đã đặt điểm nhìn rất chuẩn xác và hợp lý, giúp bộc lộ rõ nét những vẻ đẹp trong tính cách và phẩm chất của nhân vật.

Ở Phượng Định còn có tình đồng đội gắn bó keo sơn, thấm thiết. Đối với cô, đồng đội chính là gia đình, là chị em ruột thịt. Khi ngồi chờ Thao và Nho đi thăm dò tình hình bên ngoài, cô vô cùng căng thẳng với bao lí do. Cô sợ họ bị nguy hiểm khi đi dưới mưa bom bão đạn. Đồng đội bị thương như chính cô bị thương. Bởi thế, khi Nho bị thương ở vai, cô vô cùng lo lắng và chăm sóc Nho chu đáo. Cô cũng biết chị Thao cũng lo lắng mặc dù Thao đã cố che dấu bằng việc bảo cô hát. Với đại đội trưởng, cô chỉ tiếp xúc qua điện thoại nhưng biết rõ từ cách ăn nói đến đặc điểm riêng. Cô quý trọng và cảm phục tất cả những chiến sĩ mà mình đã gặp trên tuyến đường Trường Sơn.

Qua dòng suy tư của Phượng Định, người đọc thấy sự toả sáng của phẩm chất anh hùng của người lính. Ở cô là tinh thần dũng cảm và tấm lòng hi sinh mà còn hình dung được thế giới nội tâm phong phú ở cô. Đó là một thế giới vô cùng bí ẩn đến nỗi chính cô cũng lạ về điều đó. Mọi cảm xúc dường như luôn sẵn có trong cô. Chỉ có dịp là nó bùng lên mạnh mẽ. Ý thức được điều đó, cô luôn biết điều chỉnh mình, đưa tinh thần hướng đến những điều đẹp đẽ và hữu ích nhất ngay lúc này để phục vụ tốt nhất cho cuộc kháng chiến.

Đối diện với một quả bom là sự thách thức lớn đối với dây thần kinh của cô. Từ khung cảnh vô cùng căng thẳng là cảm giác bị các anh cao xạ đang nhìn mình, bên cạnh quả bom là gần kề với cái chết. Công việc đã tạo nên cho cô sự kiên cường bất khuất đến lạ thường.

Giữa nơi bom đạn nguy hiểm, sự sống và cái chết gần kề nhưng cô vẫn giữ được tâm hồn nhạy cảm. Cô rất giàu tình cảm với đồng chí, đồng đội, quê hương mình. Cô yêu những người đồng đội luôn đồng hành cùng mình. Đặc biệt cô ngưỡng mộ những người chiến sĩ mà cô gặp hằng đêm trên trọng điểm, cô lo lắng sốt ruột khi đồng đội của mình đi mà chưa về. Chị thấu hiểu và luôn quý mến những người đến bạn của mình như Nho, chị Thao... Từ

cách sống của Phương Định chúng ta có thể nhận thấy nét đẹp của cô gái Hà Thành gan dạ mà dũng cảm này.

Phương Định là một cô gái hồn nhiên, yêu đời, cô mang vào chiến trường sức trẻ, nguồn sống dạt dào nên không gian câu chuyện dù là ở nơi chiến trường đầy khốc liệt, công việc của các cô gái này là làm bạn với bom đạn, với hiểm nguy. Nhưng sức sống, niềm tin của Phương Định đã giúp cô vượt qua tất cả, người đọc còn cảm nhận được ở Phương Định những phẩm chất thật đẹp, đó là tinh thần trách nhiệm, tình đồng đội gắn bó keo sơn.

www.eLib.vn